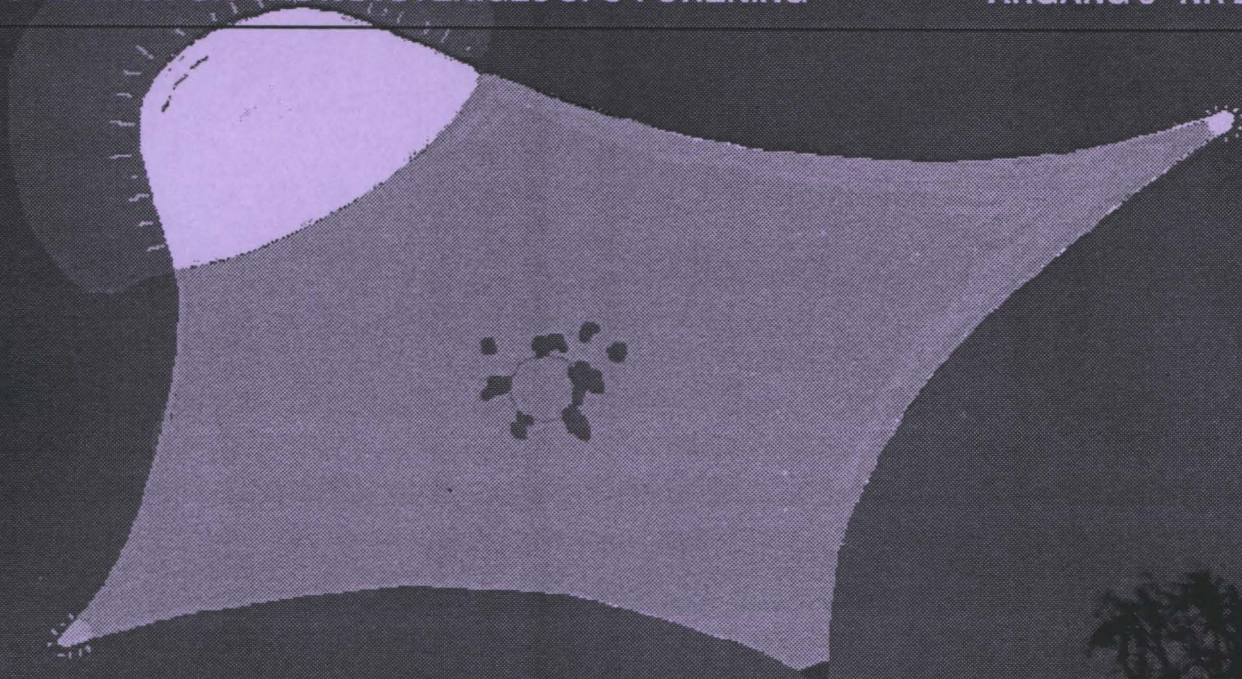

NÄR KONTAKT

MEDLEMSTIDNING FÖR VÄSTRA SVERIGES UFO-FÖRENING

ÅRGÅNG 6 NR 2 1995

I detta nummer:

Har "ET" byggt

Underjordiska baser?

Kan UFO se ut som

Vanliga flygplan?!!

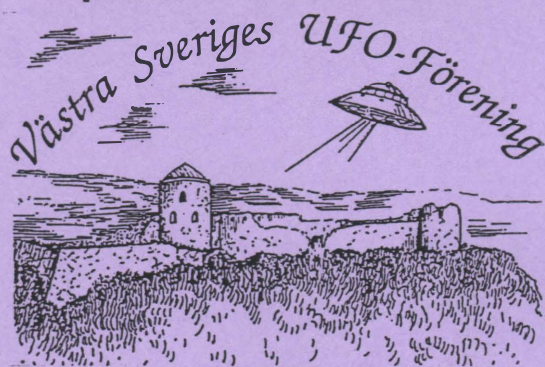
Sista delen av:

Är vi ensamma i

Universum?

+ mycket mer.....

NÄRKONTAKT NR 2-ÅRGÅNG 6
Spännande-Intressant-Lärorik!

Närkontakt är en tidning för medlemmar och andra intresserade av UFO inom västra Sveriges område, i huvudsak mellan Halmstad och norska gränsen samt alla mellanliggande platser.

Vill Du veta mer?
Vill Du arbeta aktivt?
Vill Du träffa andra UFO-intresserade?

Tag kontakt med din lokala förening!!

Iredaktionen: Peter Larsson, Daniel Olsson och alla ni andra, somser till att det blir en tidning.
Medlemsavgift för 1994: 150:-. Om du är under 18 år: 75:- Avgiften betalas på postgirokonto 38 74 40-1.

Redaktionens adress: Västra Sveriges UFO-förening
Peter Larsson
Dimvädersgatan 52
418 37 Göteborg

eller Daniel Olsson
Södra Ligården 55
425 30 Hisings Kärra

Telefon: Peter, 031-54 89 41, alla dagar mellan kl 18.00 och 23.00.
Daniel, 031-57 31 17, alla dagar mellan kl 18.00 och 22.00.

Du är välkommen att ringa oss!

Du medlem som vill hänga med och få tillgång till dom senaste nyheterna och dessutom få dom belysta på ett nyktert sätt !!!

Prenumerera på:

UFO-Aktuellt

organ för UFO-Sverige
och den enda rikstidning som på ett seriöst sätt belyser UFO fenomenet.

Innehåll

Vid tangentbordet: Anders Persson	3
Forts. av "Är vi ensamma"	5
Intervjuer med allmänheten	9
Observationer	12
Har ET underjordiska baser	13
Kan UFO se ut som vanliga flygplan?	18
Senaste om Roswell	20
Martebo - ett ljus i mörkret	21
The Lubbock Lights. UFO rapport	22

OBS! Redaktionen ansvarar inte för inskickat material.
Publicerat material speglar inte nödvändigtvis redaktionens åsikter och värderingar.

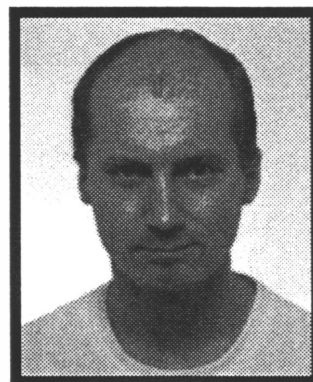
Alla medlemmar kan och bör vara medarbetare i vår tidning.

Vad vill ni läsa i vår medlemstidning?

Tidningen ligger också i era händer. Vi vill ha åsikter från er. Har ni sett något? Har ni läst något eller har ni hittat någon bra bok? Skicka gärna bokrecensioner eller urklipp, notiser och dylikt. Vi är tacksamma för allt vi kan få. Vi skulle också vilja ha färsk rapport som har inträffat i Göteborg med omnejd. Tveka inte, hör av er.

Hälsningar Daniel och Peter

Det ska fan vara UFO-undersökare!

Anders Persson, ordf.

Två år har det gått sedan man tog sina första stapplande steg som undersökare i ämnet UFO. Två år av jakt på det avgörande fallet, två år av samlande på rapporter, hundratals mil av åkande till olika platser, men framförallt två år av frustration över fladdriga vittnen och fall som tycks ha en benägenhet att falla ihop i samma takt som man undersöker dom djupare. Lägg till vittnenas stora frustration när dom upptäcker att man inte automatiskt utgår ifrån att allt dom säger representerar faktiska händelser, så är det lätt att ge uttryck för överskriftens kontens.

Anledningen till att jag gick in i det "här" var uteslutande behovet av att få reda på om bara några av alla dom fall av oförklarliga ting som folk ansåg sig uppleva, möjligen härrörde från okända föremål som flyger i vår atmosfär, och då särskilt om dessa föremål med sannolikhet kom så att säga "utifrån". Ambitionen står naturligtvis kvar, men jag inser samtidigt att det är en närmast omöjlig uppgift.

Jag är förmodligen ansedd som en sk. snäll människa, för snäll kanske, men jag har faktiskt aldrig tyckt att snällhet har varit en dygd i sig, snarare tvärtom. För att nu råda en viss bot mot denna snällhetsstämpel skulle jag vilja ägna några rader åt att kommentera folks förmåga, eller snarare brist på, att tolka händelser som dom upplever omkring sig.

Ända sedan jag som liten gosse (och med pappa som sakkunnig ledare) fick en första insikt i detta med stjärnor, planeter och satelliter i form av fasta och rörliga ljuspunkter på en blå-svart natthimmel, har jag tagit för givet att alla vet hur en planet eller stjärna kan se ut. Efter dessa två år får jag, inte utan en viss chock, dra den obehagliga slutsatsen att det tycks vara så att var och varannan människa, i rätt sammanhang, utan vidare tar snart sagt vilken stjärna eller planet som helst för ett mystiskt objekt med okänt ursprung.

Varför!??

Ja, dom beskriver då att dom ser en ljuspunkt som inte ser ut som en ljuspunkt "skall" göra, åtminstone om det är en planet eller stjärna som skall utgöra källan.

Ljuspunkten kan glimra i regnbågens alla färger och till och med röra sig lite fram och tillbaka. Ofta kan storleken anges, stor som en fotboll eller som halva månen, är uttryck som ofta förekommer.

Stor som en fotboll? Vadå? Är den stor som en fotboll om man håller bollen i handen eller är det om man ser bollen från en läktare eller är det ännu längre bort? Eller är det kanske rentav den reella storleken som åsyftas?

Halva månen? Är man medveten om att ett dylikt objekt i så fall utgör ett fullkomligt gigantiskt objekt på himmeln.

Glimrar i regnbågens alla färger? Tror man att stjärnor ser ut som ljuspunkter målade på ett papper?!! Känner inte folk till att allt ljus som tvingas att passera atmosfären (särskilt när det finns luftföroreningar), bryts och påverkas på olika sätt av densamma?

Rör sig fram och tillbaka? Som dom flesta kanske vet är ögat på inget sätt något perfekt mätinstrument och detta gäller även när det gäller att bestämma om en ljuspunkt står still eller ej. Släck ljuset i ett rum och titta på en liten ljuspunkt (t.ex. indikatorlampan på stereon) och du skall finna att ljuspunkten ser ut att röra på sig, mycket lite men ändå. Tydligt blir det här fenomenet om man en längre stund sitter och tittar ut genom fönstret när man exempelvis åker tåg. När tåget har stannat kan man få ett mycket verklighetstroget intryck av att tåget fortfarande rör sig (om än mycket sakta).

Jag besökte för en kort tid sedan en person som hävdade att hon sett ett mystiskt starkt ljus stående stilla under ett par timmars tid utanför sitt fönster. Klockan var 5 på eftermiddagen och solen på väg ner när kvinnan fick se ett starkt ljus bredvid den nedgående solen. Under två timmar fanns det kvar och under den tiden hann hon också med att ta ett kort på fenomenet. Jag fick studera kortet plus några andra kort tagna på vad hon ansåg vara liknande fenomen. Vad blev då slutsatsen?

Jo moln (!), ett onormalt solbelyst moln!! Alternativet (och detta är ett klart styggt alternativ eftersom det förutsätter att vittnet inte är helt sanningsenlig när hon säger att det såg ut just så som det ser ut på fotot) är ett icke onormalt solbelyst moln där ljusfläcken är en klassisk reflex i kameralinsen (i det här fallet orsakad av solen som stod i just "rätt" läge för att kunna orsaka en dylik reflex).

Jag läste nyligen en artikel i en tidning som handlade om den svenska marinens fruktlösa ubåtsundersökningar som pågått dom sista tio åren. 1992 tog marinen i bruk nya och betydligt känsligare hydrofoner och antalet indikationer ökade efter detta i sådan omfattning att man till slut tog kontakt med FOA för att få hjälp att analysera sitt material. FOA fann snart, efter en del datakörningar av ljudupptagningarna, att ca: hälften av upptagningarna omöjligen kunde ha en ubåt som ursprung. Efter en del slutsatser kom man fram till att det troligtvis var ett djur som var källan till ljudet. Marinen informerades om detta samtidigt som FOA begärde att få fortsätta undersökningarna. Men innan vidare undersökningar hann vidtagas från FOA:s sida kom marinen själv med orsaken till ljuden: minkar, ja just det, minkar!

Personal på en av marinens spaningsfartyg hade en kväll fått syn på en uter som lekte runt en av hydrofonbojorna, samtidigt gick larmet från signalspanaren inifrån båten. I sina hörlurar kunde han tydligt höra det karakteristiska ubåtsljudet. Minken må i och för sig vara en främmande inkräktare i vårt land (den kommer ursprungligen från Amerika) men någon annan makt representerar den inte och man kan bara ana den generande tystnad som spred sig bland marinens ubåtsjägare, fienden de så tappert bekämpat med sjunkbomber och torpeder visade sig till slut vara lekfulla minkar!

Jag skulle kunna hålla på och ge exempel i de oändliga, men frågan man till slut ställer sig är: Är det mänskliga släktet överhuvudtaget moget att hantera frågeställningar typ UFO-fenomenet (eller ubåtsdito) på ett sätt som ens ger en minimal chans till att få ut någon som helst substans i slutändan?

Jag skulle gärna vilja svara ja på detta, men frågan är om man åtminstone inte får se sig nödsakad att stryka hela vittnesdelen av arbetet och inrikta sig på sk. teknisk bevisning istället. Nog om dysterhet nu, vi står inför ännu en sommar med chans till sol (?) och bad men framför allt till att ladda batterier (och då menar jag dom egna).

Inför höststarten hoppas jag att vi, bland mycket annat, kan presentera senaste nytt om Rosewell och "Marsmonumenten". Tills dess, ha en skön sommar (och sola med förstånd)

Anders Persson, ordf.

Är vi ensamma i universum ?

Intervju med Gustav Rydbeck, Råö

Sista delen

Av Claes Axstål

CA: Jag studerar ju UFO-fenomenet lite och har träffat några synbarligen kompetenta personer, som säger sig ha träffat utomjordlingar, vad tycker du om det?

GR: Ja, det där är ju intressant man undrar..... det finns ju många då tillsynes skärpta och begåvade människor som har sådana här idéer om utomjordingar och det är ju inte så att vi forskare förnekar möjligheten av att det finns utomjordingar, inte alls, men det verkar ju som att det finns en otrolig mängd , vad skall man kalla det för, hysteriska människor, som har fantiserat ihop sådana här saker och det kan man ju inte heller ägna sitt liv åt, att föröka att sova ut om det finns någon som talar sanning, men det verkar ju som att hittills ingen har gjort det. Jag har lite svårt att förstå den tankegången, att som många säger, att om några utomjordingar kom hit så skulle dom hålla sig hemliga på något vis. Varför det, det förstår jag inte alls ,det tror jag inte, det finns ingen anledning till att det skulle vara så, Utan om det kom någonting hit, så

skulle det väl komma nån sond eller någonting och något meddelande. Det finns ingen anledning till att det skulle vara nånting hemligt. Alla såna här sällskap bygger ju på att det är så hemligt och farligt allting. Och det är ju många sådana där som tror då, att vi sysslar med hemliga saker här ute på Råö och det är ju inte alls så. Jag tror, att i ett vanligt västerländskt samhälle, så går det inte att hålla någonting hemligt, det kommer ut, för det är journalister och det är folk överallt som frågar och tar reda på saker och så fort dom tror att det är nåt som är hemligt så är dom där och snokar, med en gång.

CA: Vad får man för funderingar eller "känsla" om något sådant som "Gud", när man studerar universum och hittar det ena sambandet efter det andra.

GR: Som jag kanske nämnde förut så är jag inte alls religiös själv i den vanliga meningen, som jag ser på religionen så är det nå'n slags vidskepelse. Men det innebär inte alls att jag tror

att vi kan och förstår allting i universum, tvärtom så tror jag att det vi vet om universum är en vådligt väldigt liten del av sanningen, sedan finns det plats för stora överraskningar och vi har naturligtvis en stor okunskap. Det lilla vi kan, det kan vi rätt bra, men naturligtvis vinns det oceaner av sånt vi inte kan, men det är inte så att vi har någon slag hybris på något sätt.

CA: Men man tycker att det finns så mycket samband att allting kan stämma så bra, över hela universum, tycker man inte att det finns någon kosmisk lagstiftare eller nå't ?

GR: När man normalt sätt talar om religion och kosmisk lagstiftare eller gudar, så talar man ju om någonting personligt något som är som.....hela den här personliga grejen med någon slags himmel och sånt, för mig är det enbart vidskepelse och jag kan inte fatta hur moderna upplysta människor kan gå omkring och vara präster och skrodera och klä sig i olika saker för att försöka vara religiösa, det är fullständigt ofattbart, men däremot finns det ju naturligtvis stora

olösta frågor. Och just dom här logiska sambanden, som du säger, och varför det har uppstått, det är ju ett stort mysterium, visst är det, det.

CA: Vilka förhållande eller förutsättningar för liv i universum, tycker du är speciellt betänksvärda?

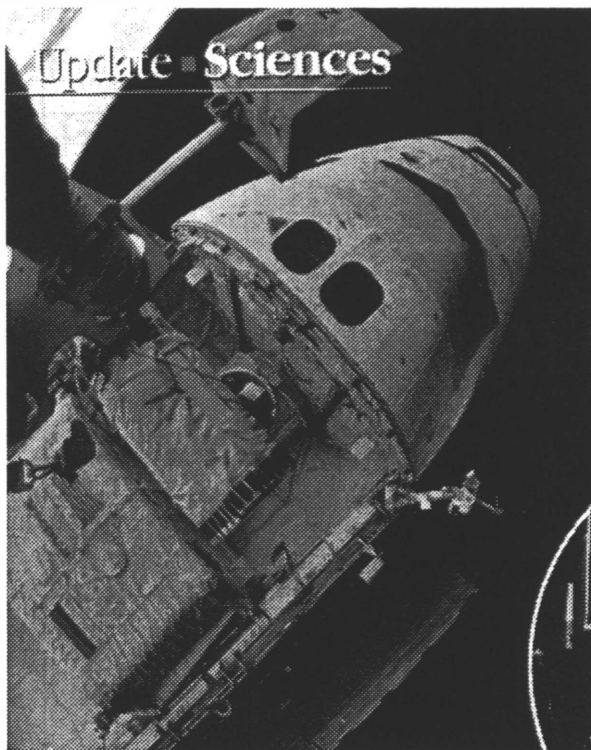
GR: Ja, dom här två grejerna som vi nämnt, för det första är det, det att livet på jorden uppstod så fort det kunde uppstå i stort sett, direkt när förutsättningarna fanns så uppstod det. Nummer två, är det att dom komplexa organiska molekylerna som krävs, som är i den atmosfär som livet kräver för att det skall kunna uppstå, det finns överallt.

CA: Jag läste någonting om att det finns någon kolatom med en viss energinivå som är väldigt speciell, hade inte den funnits så hade inte liv kunnat bildas, det är så lite som gör det.....

GR: Ja, överhuvud taget så har många forskare spekulerat i just det här som du nämner, att om man ändrar dom fysikaliska konstanterna bara lite lite lite, så skulle förutsättningarna för hela den här kolkemin som är grunden för att livet skall kunna uppstå, då skulle den förändras och livet skulle vara omöjligt. Och det är naturligtvis sånt som man kan undra över, är det en slump, och många tror ju att dom här detaljerade lagarna fastslogs i "Big Bang" ögonblicket när universum bildades förmodligen, skulle man kanske tro, med vår logik, från någonting som fanns innan. Men åtminstone dom här nuvarande lagarna fastslogs då

och då råkade dom bli kanske på ett sätt som gjorde det möjligt för livet att uppstå. Det finns många sådana djupa frågeställningar, det är det jag menar med mysterium, hela situationen är ett enda stort mysterium, visst är det, det. Och det speglar väl vår okunskap egentligen

CA: Hur vanliga är dom här

förhållandena ute i universum, finns dom liksom över allt, borde det "krylla" av liv?

GR: Ja, det borde väl "krylla" av liv det tycker man nog.

CA: Då är det väl förbryllande att vi inte har blivit besökta?

GR: Ja, det är som vi sa förut, frågan är, avancerat liv, hur många av dom här planeterna med liv överlever så länge att det blir tekniskt avancerade och hur många av dom här tekniska civilisationerna tar inte kål på sig själva genom att va' oförståndiga. Så att, det kanske är en väldigt liten del som överlever och blir kanske en miljard år gammal, så att dom får

utveckla den tekniken som krävs för att dom skall kunna ta sig ut i universum. Och se'n skall dom också ha motivering för att göra det och det är inte säkert att dom har.

CA: Men om det finns mycket liv då, då borde det väl ha skett att någon har besökt oss utan att det finns någon allmän vetskap om det?

GR: Ja, men då kommer vi till den frågan det är svårt att veta sannolikheten för det, för vi vet inte grundförutsättningarna, men jag menar att, det är ju alls inte omöjligt, det är ju helt klart, men vad jag har lite svårt att inse, det skulle vara, varför dom skulle vilja hålla det hemligt i så fall, som så många sådana här "grupper" tror. Utan jag tror, att om hade dom varit här inom överskådlig tid bakåt i tiden så hade vi sett det, men det är klart att om dom hade någon som besökte jorden för en miljard år se'n så kanske alla spåren är borta.

CA: Annars så står ju det i bibeln, i Hesekiel, om syner och sån't där, dom ser farkoster dom också, som kommer ner.

GR: Men med tanke på vad folk inbillar sig att dom sett i fråga om flygande tefat och religiösa upplevelser och allting och fantasier, så vill man nog ha mera handfasta bevis innan tror på det faktiskt. För min del i alla fall.

GR: Tycker du att vi ska formulera det som så att, Einstein fortfarande har rätt, ifråga om att inget fysiskt kan färdas fortare än ljushastigheten och att det stora avstånden är anledningen till

“kommunikationssvårigheter” och inga besök?

GR: Det är jag helt övertygad om att Einstein hade rätt, i den begränsade mening som han avsåg. Det finns alltså tillfällen då information kan färdas fortare än ljuset, men det är väldigt speciella omständigheter som vi inte kan använda oss av faktiskt.

CA: Skulle du kunna tänka dig att vårt väldiga universum kan frambringa något annat sätt att färdas snabbt på?

GR: Lång tankepaus.....

CA: Som att använda dom här partiklarna som går fortare än ljuset.

GR: Tachyoner? Nej, det går inte, jag menar om man försöker färdas fortare än ljuset.... man skulle möjligen kunna tänka sig att färdas i närheten av ljusets hastighet, men det krävs nästan oanad teknologi för att göra det. Men däremot kan man ju visa det att om du skulle kunna färdas fortare än ljuset eller får information att gå fortare än ljuset så innebär det också att du skulle kunna färdas bakåt i tiden och då kan vi ju visa att det är fullständigt omöjligt, därför att om jag kan färdas bakåt i tiden, då skulle ju jag kunna skjuta mig själv i går och då fanns jag ju inte idag! Så att den tankegången att man skulle kunna färdas fortare än ljuset det leder till en logisk orimlighet.

CA: Är du öppen för möjligheten att man kanske inte behöver färdas fortare än ljuset för att ta sig väldigt långt?

GR: Nej, det behöver man ju

inte, därför att du kan ta dig hur långt som helst, därför att det är ju så att enligt relativitetsteorin så går ju tiden, ska vi säga, relativt sätt långsammare ju fortare man åker. Så åker du nära ljusets hastighet så kommer din..... även om du inte märker något själv.... så kommer din klocka och din livsrytm att gå mer och

mer långsamt relativt dom här.... din planet som du lämnade, så att, du kan ju komma hur långt du vill, men se'n har vi också den här möjligheten som vi talade om nyss med att vi i framtiden kanske kommer att leva i 1000 år.

CA: När man tänker på universums mäktighet.... skulle det kunna frambringa något annat sätt som inte vi känner till, tror du det är så mäktigt nu när du studerar allting att du ser att nå'n kanske kan ta sig hit med tankens hastighet.....

GR: Tankepaus... Nej, jag har svårt att tänka mig det, jag menar ju, det ultimata är ju ljusets hastighet se'n har man spekulerat i möjligheten om att det kan finnas, vad skall vi säga, hål iom universum skulle se ut som nån slags sveitzerost och det fanns snabba kanaler till andra delar av universum, men

då är man ju fullständigt ute och spekulerar och vi har ingen som helst anledning att tro att det skulle vara så, med hjälp av våra teorier idag, utan då är man ju faktiskt inne på sciencefiction.

CA: Men det skulle väl vara tråkigt om vi vore ensamma?

GR: Nej, ensamma tror jag inte vi är, men att vi skulle kunna färdas fortare än ljuset, det strider mot överhuvudtaget all den kunskap vi har. Om vi skall gå på hur det har fungerat, så har det varit så att, ny kunskap har sällan rubbat gamla teorier, det har bara lagt till, jag menar att som t.ex. Newtons gravitations-teori, den var inte fel, den gällde inom

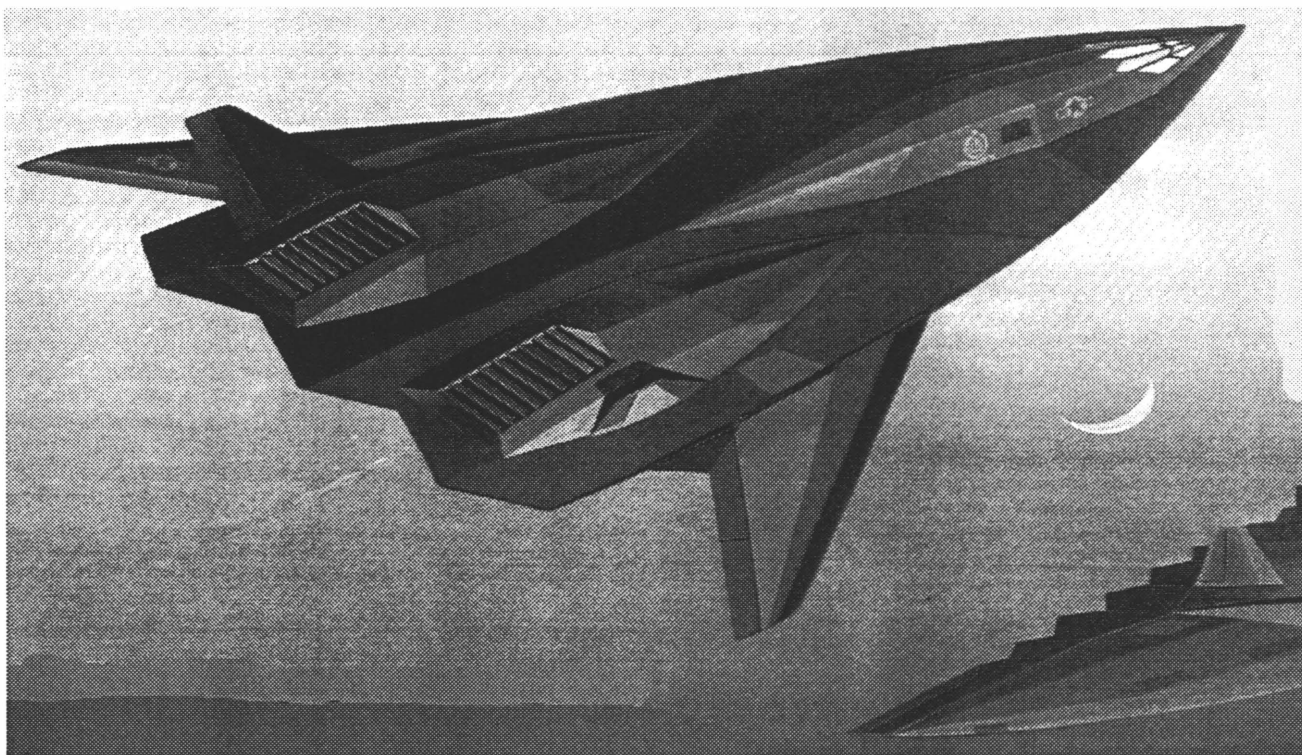
begränsat område, se'n kom Einsteins teorier och förstörde ... gjorde teorin större, men inom den så rymmer ju faktiskt Newtons teorier, så att ofta är det på så vis, att den gamla kunskapen inte är fel bara begränsad.

Nej så jag tror det, att vi kommer inte i princip kunna färdas fortare än ljuset på det sättet vi menar idag, det kommer vi aldrig att kunna göra.

Extra frågor

CA: Tror du att det skulle kunna vara möjligt att vi är besökta på något vis, utan att vi kan eller vill bevisa det?

GR: Nej, jag har väldigt svårt att tänka mig det, därför för det första, tror jag inte att någon som eventuellt besöker oss skulle ha någon önskan att hålla det hemligt och se'n tror jag att åtminstone inte inom dom vanliga demokratierna att det går att

hålla någonting hemligt i den meningen, å' det här har jag väldigt svårt att tänka mig. Jag tror inte det finns någon så'n önskan, att hålla det hela hemligt, jag menar att, jag har ju rest runt på många forskningslaboratorier runt om i världen och jobbat på många olika ställen och det är vanligt folk som du och jag som jobbar där, som har barn som går i skolan och allt så'n't här och det kan man tänka sig, att det finns ingen möjlighet att hålla någonting hemligt, om dom skulle hitta någonting nytt, det är en fullständigt omöjlig tanke, möjligtvis att det skulle gå i en så'n här diktatur en så'n här riktigt stram diktatur, så skulle det kanske gå att hålla saker och ting hemligt. Om vi upptäckte nånting här, skulle det inte gå att hålla det hemligt, det finns inte en möjlighet. Det finns ingen så'n önskan heller, det är nånting som så'na här typiska tefatsklubbar och så'n't där, brukar tro att det finns nå'n sådan här hemlighetssträvan och det finns inte, det har jag aldrig sett. Det finns möjligen inom militären kanske, men inom så'na här forskningslaboratorier så finns ingen så'n önskan.

CA: Det är bara frågan omman undrar över frågan, om det går att hålla saker och ting hemligt?

GR: Jag tror inte det, men i och för sig... man kan kanske... om man tänker på de här ubåtsincidenterna och så'n't där, men det är... det är ju då kanske militär.... man har ju faktiskt ibland blivit förvånad över att saker och ting inte har kommit ut.

CA: Vad skulle du fråga en person som säger sig ha träffat utomjordingar?

GR: Lång paus.....

CA: Kan man ställa en fråga, där svaret måste vara bevisat?

GR: Nej, det är väl svårt, utan det måste väl vara så att säga hårda bevis, av filmer eller bilder eller prylar eller nånting, om man skall tro på det. Därför att om nå'n sa till mig att liksom: jag var ute och gick igår kväll och jag såg nå't grönt sken på himlen och det kom ner någonting och det var några gubbar ute och vi pratade ... och se'n, varför stack

dom, varför kan inte jag få hälsa på dom, eller kom dom bara ner och landade och stack igen, det verkar så jädra osannolikt.

CA: Får jag fråga som avslutning, det här ansiktet och pyramiderna på Mars som han den här Hoagland håller på med, har du hört talas om det?

GR: Ja, jag har hört talas om det....., men jag tror inte på det, det är nonsens. Det råkar vara så'na här skuggbilder, det råkar ha bivit nånting. Jag menar att, det är frågan om det är värt den tiden som det skulle gå åt för att kolla om han har rätt.

CA: Tack, för att vi fick ta din dyrbara tid i anspråk.

Och därmed var 3:dje och sista delen av intervjun med radioastronomen Gustav Rydbeck till ända. Vi hoppas att ni tyckt den varit intressant och givande. Vi vill som avslutning passa på att tacka Gustav Rydbeck för att han ville offra lite av sin tid på oss och hoppas att vi kanske kan få återkomma i samma sammanhang en annan gång.

Allmänhetens svar!

Vi har som vi tidigare nämnt varit "ute" och intervjuat den sk. allmänheten med ett urval av frågor och här följer en resumé som är byggd på dom svar vi fick in.

Först kommer frågan vi ställer och sedan följer svaren från dom olika "intervjuoffren", allt upptaget i löpande ordning från originalbandet. Vi har alltså inte gjort något som helst urval i materialet förutom att alla inte kunde komma med p.g.a. att materialet var för stort.

Som ni kommer att märka så innehåller dom olika frågorna olika många svar och det beror på att antalet frågor varierade något från individ till individ.

Vad tänker du på när du tittar upp mot en himmel en stjärnklar natt?

- Svårt att säga, det är oändligheten i så fall.
Lennart Svensson Äldre man

- Då tänker jag på Arthur Dent, liftarens guide till Galaxen.
Jenny ,Ung tjej

Jag tänker på dom grekiska gudasagorna. *Susanna Ung tjej*

- Ja, jag tänker på det oändliga, på vad som finns bakom så att säga hela rymden, på detta intet så att säga. Man känner sig oerhört liten, men har samtidigt en inre känsla av något storartat. Och man undrar vad är det som sker långt borta, finns det något slut och är vi en liten del i detta oändliga.
Stina Medelålders

- Ja, jag kan hålla med om det men jag tycker att det här i stan är lite för "mjölkigt" på kvällen, man ser ju en väldig skillnad när man kommer utanför stan och verkligen kan se vintergatan. *Torbjörn Medelålders*

- Oändlighet.. *Mimmi Lindström Medelålders*

- Då tänker jag på UFO och på alla raketer som far omkring.
Oni Okolo, Medelålders man.

- Inget som jag har lagt på minnet. *Kitle ,yngre man*

- Jag tänker på karlavagnen. *Ulla Larsson, medelålders.*

- Då tänker jag på hur fantastiskt universum kan vara. det ofantliga, hur stort det är. *Nicklas Lyngstam , medelålders.*

- Det kan jag inte svara på. *Marie, Ung tjej*

- Jag känner mig väldigt liten. *Tommy Björk, medelålders.*

- Menar du i Sverige.... Jo, jag tänker vad finns där uppe och framförallt Gud som jag tror på. *Firus, medelålders.*

- Ja, att det inte är några luftföroreningar i kväll.
Magnus, yngre man

- Inget speciellt annat än att det är fridfullt att titta.
Jan, medelålders

- När jag är på landet så känner jag ofta en slags ro. *Anna, ung tjej.*

Har du funderat på om det kan finnas liv ute i universum?

- Ja det finns det väl förmodligen. Min son är väldigt intresserad av astronomi och han nämner hur många himlakroppar det finns och det är många.... *Lennart Svensson*

- Ja det har väl alla funderat på någon gång men dom idéerna har jag lagt ner, jag tänker så att om det finns liv i rymden och om dom har lust att visa sig för oss så gör dom väl det. Det är inte så mycket att fundera på tycker jag. *Jenny*

- Jag tror att det finns liv någon stans ute i rymden, jag tycker det vore väldigt konstigt om det inte gjorde det men, det är ingenting jag går och funderar på. *Susanna*

- Självklart . *Torbjörn*

- Ja, det är jag nästan säker på, att det finns någon typ av liv, det verkar otroligt att vi skulle vara dom enda varelserna i detta ja jag är helt säker på att det finns någonting därute.
Stina

- Ja, det tror jag. *Mimmi Lindström*

- Varför inte? Det är så stort Jag tror inte att vi är ensamma i universum. *Oni Okolo*

- Ja, det klart när man ser alla dom här UFO-människorna som dom tror har landat lite här och där, mest uppe i Norrland tror jag, så kan man ju undra var kommer dom ifrån. *Ulla*

- Ja , det har man ju funderat på. *Marie*

- Ja, det måste det vara. *Firus.*

- Ja, matematiskt så säger ju sannolikheten ett den är väldigt stor att det finns nån form av liv om inte annat så i några enkla kolväteföreningar som kan reproducera sig eller nånting. *Magnus.*

- Ja det tror jag och jag tror att det finns mer än vår civilisation, i och med att det är evigt och oändligt så tror jag det..
Jan

- Ja det ä ju alltid spännande det skulle jag tro att det gör.
Anna

Tror du att det kan finnas intelligent liv liknande som här hos oss någon annanstans?

- Det har jag inte en aning om men det kan man väl förmoda att det gör. *Lennart Svensson*

- Det är nog troligt i alla fall, jag tror snarare på intelligent liv än bara kvalster. *Susanna*

- Ja och kanske har hunnit ännu längre än oss eller har ett helt annat tänkande *Stina*

- Ja, kanske ännu mer än vad vi kan tro. *Mimmi Lindström*

- Jag misstänker det ja.. *Oni Okolo*

- Ja, utan tvekan. *Kistle*

- Ja, varför inte? *Ulla*

- Ja, det skulle inte all förvåna mig om det finns. *Nicklas Lyngstam*

- Ja, jag tror att det finns. *Marie.*

- Ja det händer väl att man tänkt den tanken ibland de, det är ju ganska fascinerande och varför skulle det inte finnas.
Anna

Tror du att andra civilisationer under kanske tusentals års längre utveckling skulle kunna ha utvecklat en tekniknivå som medger att dom kan färdas mellan solsystem?

- Ja det tror jag faktiskt. Om man tänker på våran egen tekniska utveckling som t.ex. datorernas snabba utveckling under några få år. *Oni Okolo*

Ja, om det finns intelligent liv någonstans så tvivlar jag inte på att dom kan lösa i stort sett vad som helst. *Kistle*

Ja, det tror jag. Firus.

Tror du att vi om vi fick utvecklas några tusen år framåt skulle kunna utveckla en teknik som skulle kunna ta oss utanför vårt eget solsystem?

- Ja, det tror jag. *Lennart Svensson*

- Gud det har jag ingen aning om. *Susanna*

- Nej ,det tror inte, för då måste man kunna färdas fortare än ljuset och så skärpta i skallen tror jag inte att människan är eller kommer att bli.....*Jenny*

- Ja, inget är ju omöjligt och man måste ju tro på tekniken, framtiden ligger ju där och det gäller att göra det bästa av det.. *Torbjörn*

- Ja det tror jag och jag tror att det blir nödvändigt för oss att leta efter andra typer av planeter för att klara av vår egen existens. *Stina*

- Ja, varför inte. *Mimmi Lindström*

- Ja utan tvekan. Se bara hur fort utvecklingen har gått dom senaste 40 åren. *Kistle, Island*

- Ja varför inte. *Ulla*

- Teknologin är nog inga problem om bara människan kan komma överens om att ha ett gemensamt projekt, det måste komma till stånd ett globalt samarbete innan vi kan börja blicka ut mot stjärnorna, men det ligger säkert 3-400 år innan vi kanske kan komma utanför vårt solsystem. *Magnus*

Tror du att någon annan skulle kunna utveckla en motsvarande teknik och ta sig hit?

- Möjligt, men det är fullständigt omöjligt att svara på det, men chansen finns ju alltid om det finns intelligent liv på andra ställen så borde ju möjligheten finnas.
Lennart Svensson

- Jo det tror jag men jag tror inte att det är en annan form av människa. *Jenny*

- Det handlar om ett bra mycket mera intelligent liv i så fall.
Susanna

- Ja, det tror jag. Nu har jag i och för sig aldrig varit med och sett några UFO:n som andra människor har sett. Men vi vet ju inte, kanske ser andra på oss redan, har vi redan människor eller varelser som håller koll på vad planeten Tellus håller på med? *Stina*

- Ja, jag tror ju det också så att ... det finns ju så mycket tänk bara på utvecklingen av radarn för 50 år sedan trodde man ju inte att man skulle kunna se genom dimma och mörker så vad skulle inte kunna utvecklas på säg tusen år. *Torbjörn*

- Ja, det är en spännande tanke, jag har funderat på och läst lite om det. *Mimmi Lindström*

- Det skulle inte förvåna mig om det är så, sen om det är så eller inte det låter jag vara osagt. *Nicklas*

- Ja.... ok det kan det nog. *Magnus*

- Jaa. *Jan*

- Ja varför inte, det är ju det där med ljusets hastighet... men det kommer vi säkert att komma på förr eller senare också så... *Anna*

Tror du att någon redan kan ha tagit sig hit i jordens tidigare historia?

- Ja, det kan jag inte svara på eftersom jag då inte har sett nåt och kan ju inte säga att dom som har sett att det inte är sant men det finns ju många människor här på jorden som har sett annat liv och haft besök och som är helt säkra på att det har knackats på från yttre rymden. Men jag är väldigt tveksam. *Stina*

- Ja, tanken är ju svindlande, men jag tror ju det, man säger det att samtidigt som Jesus fanns här på jorden så fanns det en typ av människor i andra delar av världen också så jag tror faktiskt att det kan ha varit så. *Mimmi Lindström*

- Ja, det står i bibeln det finns det som säger man pratar om någon maskin som flyger och dom beskriver någon som har varit i rymden. *Oni*

- Det tror jag knappast det finns väl mycket få belägg för det, annat än dom här fälten i Sydamerika som man inte har forskat ut ordentligt. *Lennart Svensson*

- Det är nog mycket möjligt, det är jättesvårt att veta, men jag tror att det är möjligt. Det finns mycket som talar för det eller det finns väldigt mycket människor som har sett och upplevt saker. Sedan är det ju fråga om hur trovärdiga dom är..... men jag tror att det kan ha hänt. *Susanna*

- Ja, jag är också tveksam, men jag tänker på dom här bilderna nere i Sydamerika som man bara kan se och uppleva från luften. *Torbjörn*

- Ja, det finns ju dom som påstår att det har hänt och som skrivit böcker om det och om man har läst dom böckerna så blir man väldigt övertygad om att dom har rätt för sig. Jag tror själv på att vi kan ha blivit det. *Kistle*

- Ja, det finns ju en man nere i Skåne som påstår att han har sett sådana människor. *Ulla*

- Ja, det tror jag. Det skulle inte all förvåna mig. *Nicklas*

- Ja, det tror jag. *Marie*

- Ja, varför inte, det håller jag inte för helt otroligt att det kan vara så. *Tommy*

- Ja, jag tror att det har varit något. *Firus.*

- Nej, det tror jag inte, avstånden är alldeles för stora. Om någon hade den teknologin att dom kunde åka så långt... att dom skulle komma just hit, den sannolikheten den är minimal. En sån civilisation måste ju ha haft minst hundratusen år på sig, skulle jag tro, för att utveckla sig så långt att dom kan överleva så långa resor och klara energiåtgången för resan och att dom sedan just skulle ta sig hit...? Dom måste ju ha extremt känsliga radiosensorer för att kunna känna av dom radiovågor som vi sänder ut vilket vi ju bara har hållit på med i ca: 50 år och i så fall måste dom ju finnas alldeles i närheten. *Magnus*

- Jaa.....Ja. *Jan*

- Det finns ju alla dom här historierna om UFO, men jag tror inte riktigt på det. Jag tror det är många tillfälligheter som har gjort att det kan bli en liten saga här och där om att det var ett

UFO. *Anna*

Tror du att vi kommer att bli besökta av någon intelligens utifrån?

- Ja. *Mimmi Lindström*

- Ja, det skulle jag tro, det är enligt min mening inte alls omöjligt att det pågår.

- Det är väldigt svart men....Ja, varför inte. *Tommy*

- Jo..... *Firus.*

- Ja, nån gång så tror jag det, när vi är mogna för det. *Jan*

- Tja i och för sig, dom borde väl utvecklas...Ja om det finns personer och människor utanför vårt solsystem, så borde väl dom utvecklas mer och mer så det är väl mer troligt att det kommer att hända i framtiden än att det har hänt förr. *Anna*

Tror du att vi är det?

- Mycket möjligt. *Mimmi Lindström*

-Jag tror till 100% att det händer, för det finns många som bara försvinner spårlöst. Jag tror myndigheterna vet att dom finns men dom är rädda för att vi ska förstå att det finns något som dom inte har kontroll över. Och vad händer med religionen? *Oni*

- Javisst, varför inte. *Kistle, Island*

- Nej, det tror jag inte. *Tommy Björk*

- Jo..... *Firus*

- Ja, kanske, möjligheten finns. *Jan Odenhall.*

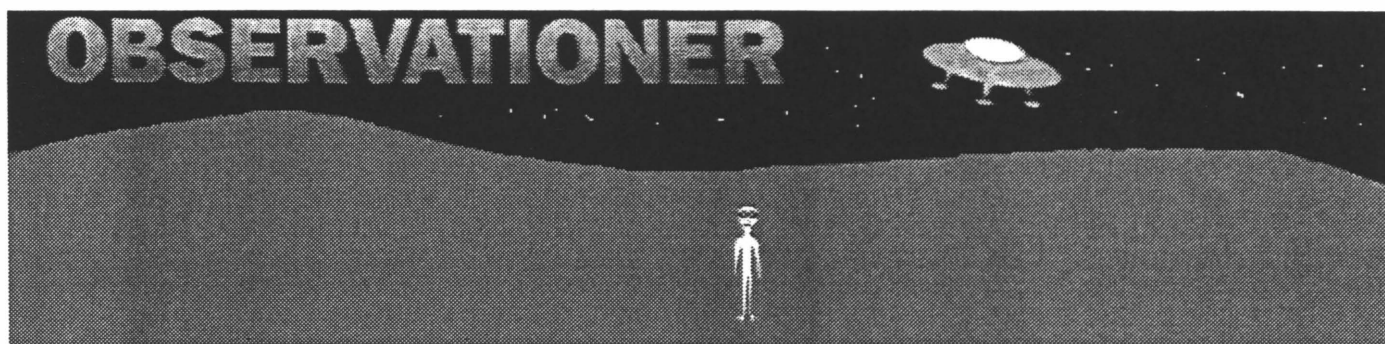
- Nej, jag tror inte det. *Anna Jansson*

Hur tror du att dom kan se ut?

-Jag tror att dom ser ut lite som en humanoid, kanske kortare eller kanske större men annars nästan som oss. *Oni Okolo*

Med detta rundar vi så av den här intervjuerien, kanske har den ruckat lite på bilden av vad vetenskapsmän och folk i allmänhet har för uppfattningar om liv i rymden och möjligheter till besök från potentiella civilisationer.

Och vi som var ute och intervjuade var:
**Claes Axstål,
Anders Persson, samt
Linda Alexborn**

Inkomna fall under våren -95:

Datum: 1995-05-28

Tidpunkt: Kl. 17.00

Plats: Älvängen

En person ringde och berättade att hans hund, under en stund, hade betett sig mycket underligt den aktuella eftermiddagen. Dagen efter samtalade han med ett par grannar som då berättade om att dom hade set något underligt på himmeln. Det var ett slags blänkande ljus som gick som i sick sack och gjorde tvära kast. Tidpunkten stämde enligt mannen väl överens med tidpunkten för hundens underliga beteende varför han kontaktade oss. Det var flera personer hos grannfamiljen som hade sett det hela och jag ville naturligtvis höra dom. Tyvärr hade dom nu meddelat mannen att dom på inga villkor ville berätta om detta för någon. Fallet är tillsvidare vilande.

Handläggare : Anders Persson

!

Datum: 1995-05-07

Tidpunkt: Kl. ca. 01.40

Plats: Göteborg, stadsdelen Lunden

Storyn lyder som följer:

"Skulle gå och lägga mig, klockan var ca 01.40 natten till Söndag 7/5. Höll på att dra ner persiennerna i sovrumsfönstret när jag får se ett konstigt sken över skogen (parken), starkt, gult, runt sken. Fig 1.

Jag trodde först det kanske var billyktor, men skenet var för starkt och för gult. Jag stod och tittade på det några sekunder, när det plötsligt från höger kom ett trekantigt, starkt lysande föremål och flög över hustaket snett till vänster med väldigt hög hastighet och i det närmaste ljudlöst. Fig 2.

Var det ett flygplan? Nej, det gick för fort och för lågt och bara med ett "swish". Allt var över på bara några sekunder, och jag stod länge kvar, helt paralyserad, men inget mer hände."

Handläggare: Anders Persson

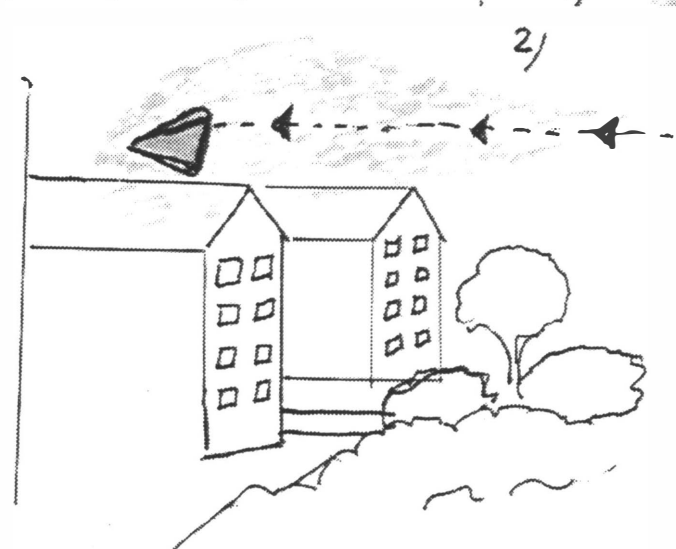
Datum: 1995-04-25

Tidpunkt: Kl. 03.30

Plats: Biskopsgården, Göteborg

En kvinna vaknade mitt i natten och råkade titta ut. Fick då se en gult lysande rektangulärt föremål komma från norr, plötsligt göra en skarp 90-graders sväng och försvinna österut med stor hastighet. Efter några minuter upprepades detta av ett likartat föremål. Kvinnan, som nu var helt tagen av vad hon hade sett, stod kvar vid fönstret och efter ytterligare en stund kom ett gullysande föremål från väster rakt över huset och försvann österut. Strax följdes den av två ovalformade dito som sedan gjorde en sk. "split".

Handläggare: Anders Persson

Har "ET" byggt underjordiska baser på vår planet?!!

Ja, många sk. förståsigpåare inom branschen påstår att det förhåller sig så. Men vad har dom nu för belägg för detta? Jo, man hävdar då att det bl.a. finns en massa rapporter om mystiska objekt i eller strax ovanför både hav och sjöar. Följande artikel bygger till stor del på artiklar införda i den Amerikanska UFO-tidskriften "UFO-Universe" och tar upp (i en del fall fantastiska) berättelser med anknytning både till hav och under land. Mycket nöje!

Följande artikel var införd i vinternummret -95.

Det finns rapporter sen flera hundra år tillbaka om mystiska ljus, föremål som har svävat, gått ner i och kommit upp ur hav och sjöar i olika delar av världen. Dessa föremål verkar använda jordens stora volymer av vatten som skydd för någon form av operativa baser. Jacques Vallee, bl.a. före detta kartexpert på NASA samt författare av boken "Anatomy of a Phenomenon", har medgett att det inte bara är möjligt utan till och med troligt att UFO-nauter verkligen har hangarer långt nere i havsdjupen, där dom är mycket svåra att upptäcka. Stöd för denna teori kan spåras i "The National Bureau of Standards, som har hävdats att det aldrig har gått att identifiera dom mystiska radiosignaler som då och då kan uppfångas från en plats i Sydatlanten.

Berättelser om undervattens UFO kan spåras så lång tid tillbaka som 1200-talet, där återvändande sjö-

män kunde berätta om objekt som följde deras skepp under ibland flera dagar. Många av dessa objekt rapporterades vara mycket färgstarka. På natten kunde dom lysa upp havet på flera kilometers håll. En del beskrivs som cirkelrunda, andra som avlånga, som "kroppen av en val", och med en silverfärgad yta.

Ett av dom bäst dokumenterade fallen av UFO-över vatten är ett fall som utspelade sig vid Georgia Bay i Kanada, aug. 1914. En William J. Kiehl var tillsammans med några vänner ute och campade och höll just på att hugga upp lite ved för att värma sig med. Två fickor kom plötsligt springande till vårt läger och berättade upphetsat att vi skulle följa med dom till den närliggande stranden. Dom sa att det stod en hjort (!?) och stirrade ut över sjön på någon typ av maskin som verkade ligga uppankrad. Vi följde snabbt med flickorna till stranden, och där mitt ute i sjön fanns ett egendomligt föremål vars like jag aldrig sett, varken före eller

efter. Jag skulle vilja påstå att föremålet var omkring tre meter högt och fyra meter långt. På "tak" av föremålet fanns två små individer klädda i grön och purpurfärgade, tätt åtsittande kläder. Dom hade fyrkantiga gula masker som verkade vila på deras axlar och skyldes deras ansikten. En ljus grönfärgad slang verkade komma ut ur en liten öppning halvvägs upp på ena sidan av föremålet. Dom två små varelserna verkade försöka att räta ut en "kinka" eller knut på slangen som gick ner i vattnet. Deras uppdrag verkade lyckas och nu dök tre varelser till upp på föremålets tak och började att justera nån typ av spröt som fann på överdelen av föremålet.

Efter ungefär tre minuter gick dom fem individerna nu in i föremålet genom samma öppning som slangen utgick ifrån. Föremålet lyfte nu från vattenytan samtidigt som det drog med sig en stor mängd vatten som sedan "regnade" tillbaks till sjön. En dimmbank uppstod efter detta som sedan fanns kvar en

lång stund. I takt med att föremålet steg uppåt skiftade det från rött till grönt, gjorde en snäv vänstersväng, ställde sig på "högkant", och försvann bort.

En annan händelse som inträffade den 2 juli 1950 vid Ontario, Kanada, är nästan en parallell till denna händelse. Händelsen stod att läsa i en företagstidning ett par månader senare. En äldre arbetsledare på företaget var tillsammans med sin fru ute på en båttur och när det började på att skymma beslöt dom att ankra upp vid en liten vik i Sawbill sjön. Viken omgärdades av klippor, buskar och träd och dom fann att detta var ett idealiskt ställe att äta den medhavda maten. Plötsligt verkade luften vibrera som efter en slags chockvåg. Jag fick nu ett infall, berättar mannen, att klättra upp på en klippa för att kunna se bättre. Ute på vattnet fick han nu se ett skinande föremål ca. 400 m ut på sjön. Mannen sprang tillbaka och hämtade sin fru. Tillsammans kunde de nu se föremålet som dom beskriver som två tallrikar lagda på varandra så att dom bildar en diskusform. På toppen av föremålet fanns det flera luckor och uppskattningsvis 10 små figurer. Ledaren för gruppen stod på en liten upphöjd plattform. Han bar vad som såg ut som en röd mössa eller liknande, dom andra hade liknande blå dito. Figurerna var uppskattningsvis ca. 1-1.2 m långa och alla av samma storlek. Vi kunde inte se deras ansikten, faktum är att ansiktena såg ut att ha en helt blank yta. Vi lade också märke till att figurerna rörde sig mer som robotar än som "levande" varelser. Och som dom nu stod där och tittade, fick dom se en av varelserna hala in en grön slang ur vattnet för att sedan gå till den bakre delen av föremålet. Så fort han var klar med detta, som verkade vara hans uppgift, klättrade dom övriga individerna in genom luckorna och försvann in i farkosten. Luckorna stängdes nu och vittnena hörde ett slags hummande. Några sekunder senare lyfte farkosten och försvann bort med hög hastighet.

Följande artikel var införd i senaste numret av tidningen.

Hyser Lake Ontario ingången till en underjordisk stad. Ja, det sägs så och för att få bevis för detta så lär det räcka med att åka till stranden av sjön och sitta där några kvällar för att i stort sett med garanti få se något! Och "något", det är orangefärgade sfäriska saker som far fram över himmeln med osannolika hastigheter, när dom inte ligger och hovrar stilla och tyst. Plötsligt kan dom komma framskjutande ur "ingenstans" för att under några ögonblick vila på vattenytan och sedan försvinna under densamma! Här följer ett utdrag från en artikel av en "Commander X"!?

"Dessa underliga fenomen ovanför Lake Ontario har övertygat många UFO-undersökare om att ägarna till dessa föremål har konstruerat någon form av bas under sjön. En bas vars ingång på det här viset blir mycket svår att upptäcka. Bevis för att dessa rapporter bör tas för seriösa, är dom många bildbevis om underliga eller bisarra starka ljussken som rört sig över sjön och vars ursprung fram till dags datum är helt okänt. Enligt Malcolm Williams, undersökare för Northeastern UFO-Organisation, har infraröda foton tagna på natten över sjön visat på olika typer av underliga föremål som definitivt inte kan vara flygplan så som vi känner till. Foton visar objekt som definitivt är under intelligent kontroll och som zig zag:ar sig fram från en position till en annan. Ett foto visar ett objekt som uppenbarligen ligger och vilar på vattenytan synbarligen i avvaktan på att göra ett dyk ner i sjön. Många av foton som är tagna av denne Malcolm Williams (som är en f.d. medlem av Kungliga Astronomiska Sällskapet) är gjord från en position som indikerar att den huvudsakliga platsen för dessa tilldragelser är ett område mellan Oakville och Toronto. Den här teorin stöds av Harry Picken, som är en flygingenjör, pilot och f.d. president för Genair Ltd. som är en firma som forskar i flygteknik. Picken, som bor i ett hus som ligger vid stranden av

sjön, har under flera år hållit räkning på vad som rört sig över sjön och en av dom saker han fäst sig vid är att dessa objekt ofta har gett ifrån sig ett orange ljus, en färg som normala plan inte har. Han säger att den orange färgen indikerar att ljuskällan kan ha sodium som verksamt ämne, och sodium ingår definitivt inte i normala flygplansljus.

Både Picken och Williams tror att UFO-aktiviteten över sjön har att göra med en vattenkraftstation i närliggande Lakeview. UFO har återkommande setts lyfta från sjön för att sedan flyga mot anläggningen ifråga. Det har under årens lopp inträffat en rad underliga händelser i och omkring sjön. I sin bok *The Great Lakes Triangel*, beskriver Jay Gourley flera flygincidenter i just den här trakten som stödjer teorin om att något helt främmande opererar i och omkring det här vattendraget.

"Det är utan tvivel så att piloten på jaktplanet CF-101 från Canadian Air Force, visste att han var i knipa under en flygning den 23 aug. -84", säger Gourley i sin undersökning av ett fall. "Piloten var nära Ajax, Ontario, vid den norra stranden av Lake Ontario, när man förlorade kontakten med honom. Han förklarade senare att planet blev omöjligt att manövrera. Det Kanadensiska försvarshögkvarteret ville senare inte kännas vid incidenten. Officiellt är orsaken hemligstämplad. Jag har emellertid fått se den hemligstämplade akten, och i den kan man läsa att undersökningen inte kunde ge en förklaring till varför planet uppförde sig som det gjorde."

Kanske hade ett UFO påverkat planets styrsystem med elektromagnetisk påverkan från någon källa under vattenytan på sjön. Den Kanadensiske ufologen Ivan Boyes är en av dom få jag känner som hävdar att det skulle vara betydligt mer givande att spana efter UFO nere på jorden än att sitta och titta upp mot en svart rymd om kvällarna. Saken är nämligen den att denne Boyes har ägnat en stor del av sitt liv med att undersöka gåtan om det komplexa tunnel-system av okänt ursprung som ska

finnas i jordskorpan. Han har fått utstå mycket åtlöje, inte minst från andra ufologer, för sina minst sagt vilda teorier. För en tid sedan kom han ut med en rapport som verkligen går på djupet med vad som händer under staden Torontos gator.

Vad vet vi egentligen om vad som finns under våra byar och städer? Inte mycket. Dom flesta anser att det bara finns jord, sten och eventuellt vatten under deras fötter, men är det så? Marken under Toronto är t.ex. långt ifrån så solid som man kanske tror. Ett nätverk av stora grottor upptäcktes 1979 av en stadsbo vid namn Ernest. Ernest som vill vara anonym berättar att han upptäckte grottsystemet av en slump. Han fann öppningen vid Parliament Street när han letade efter en bortsprungen kattunge. Grottan var helt mörk när han kom in i den och han fick använda en ficklampa för att se något. Och där var den, en varelse med ett par orange-röda ögon titta på honom. Byggt nästan som en apa, ungefär en meter lång, stora tänder med skiffergrått skinn. Nästa sak som hände var enligt Ernest att varelsen sa åt honom något i stil med "gå i väg, gå iväg". Sedan försvann varelsen snabbt bort i en tunnel. Ernest tog sig efter detta själv sig ur grottan så fort han kunde. En del tror att tunneln var ett resultat av erosion mellan huskropparna och som sedan löper ut i stadens underjordiska avloppssystem, men är det så?

Flera år innan detta hände hade jag själv och många andra hört talas om ett stort tunnel-system under Toronto. Och inte bara ett tunnelsystem, utan en hel stad belägen lång ned under marken! Staden skall vara eoner gammal och vara byggd av en urgammal ras som kallar sig El och som en gång levde här. Maskiner och konstruktioner bortom vår vildaste fantasi skall finnas i denna underjordiska stad. En stad för gudar, men som är övergiven sedan hundratals år tillbaka. Kärnan i komplexet skall ligga under Gerrard Street och Church Street, där maskiner som alstrar starka magnetiska fält fortfa-

rande arbetar.

Jag har en bekant, också han UFO-undersökare, som tidigare har bott i dessa kvarter. Han säger att här hände saker som kunde satt skräck i vem som helst. Tavlor på väggarna började svänga runt, saker rörde sig plötsligt och andra mystiska saker hände från och till. Allt skulle vara en effekt av det som fanns långt där nere under stadens gator. Faktum var att platsen var det mest olycksdrabbade stället i hela Toronto. Bromsar och andra vitala delar i bilar och motorcyklar upphörde att fungera och ledde ibland till svåra olyckor. Denna underjordiska stad kanske inte enbart har varit uppehållsort för ET:s utan har kanske även varit bebott av Deros. Detta faktum har vi fått på den sk. hårda vägen. Deros har nämligen syns nere i staden om nätterna där dom visat sitt fula bruna musliknande ansikte för folk. En gång sprang jag själv på en kl. 4.00 en sen natt. Den saknade ansikte, förutom ögon och två hål där näsan skulle sitta, mun saknades helt.

Nu har emellertid dessa varelser rensats undan av andra, mera positiva varelser, som lever i vår planets inre. Varelsen som Ernest hade skymtat har identifierats av flera Orientaliska mästare som den Heliga Tibetanska Kodomman, väktaren av porten till Shamballa. Det här är egentligen mycket vänliga individer men har i uppdrag att förintä alla inkräktare med onda avsikter.

Legender om dessa tunnlar är mycket gamla. Indianer kan berätta om gamla historier om varelser vi namn Saurianer som kom upp från dessa tunnlar och om Atlas som slogs mot dessa varelser.

Tyckte ni att detta lät magstarkt? Läs då följande story, den slår det mesta.

Grottforskaren Arnold White hävdar att han tillammans med sina kamrater, Rick och Don, sprang på en underjordisk UFO-bas när dom undersökte gamla järnmalmsgruvor i Newfoundland. Här är deras egen historia som är som hämtad ur "Twilight zone".

Det är allmänt känt att en av dom djupaste gruvorna i trakten har orsakat mycket bekymmer för folk i trakten. Alldeles efter att dom hade sprängt sig ned till gruvans nuvarande största djup började underliga saker att hända. Gruvarbetare som jobbade sena skiftet började höra underliga ljud, inte sådana ljud som normalt finns i en gruva, utan något som dom beskrev som "underlig musik". Ljudet verkade finnas runt omkring dem, ibland knappt hörbart, ibland mycket påtagligt. Detta pågick i flera månader, innan det började hända mer påtagliga saker. En ensam arbetare gick en sen natt ned i gruvan för att titta till en del utrustning. Han blev snart klar med detta och hade börjat återvända upp när en "liten man" tog tag i honom bakifrån, slog lampan ur hans hand och "sköt" honom med något som fick honom att slungas mot en vägg. Han förlorade medvetandet och hittades inte förrän han därpå av sina arbetskanmrater. Fysiskt i stort sett oskadd, men ordentligt mentalt omskakad. Han lovade att han aldrig mer skulle sätta sin fot i gruvan och gick därefter direkt och sa upp sig! Några dagar senare försvann en arbetare som hade varit nere i gruvan på nattinspektion. Dom fann till slut hans lampa och hjälm, men inget spår av mannen själv. Snart började belysning och maskiner att krångla utan att man kunde finna någon egentlig orsak. Det blev till slut svårt att få folk att gå ner i gruvan för att arbeta och oavsett anledning så stängdes i alla fall gruvan till sist. Det var denna gruva som våra grottforskarvänner ville hjälpa oss att undersöka närmare.

Arnold berättar:

"Vi anlände till gruvstaden som ligger nära gränsen mellan Quebec och Newfoundland, vid middagstid. Vi tog in på stans hotell och gjorde iordning våra grejor. Vid infarten till gruvan blev vi stoppade av den lokala polisen som varnade oss för att försöka gå in i gruvan. Skulle vi ändå försöka skulle vi omedelbart bli arresterade. Då ingen av oss skulle uppskatta detta så smög vi oss dit bakvägen och till fots efter

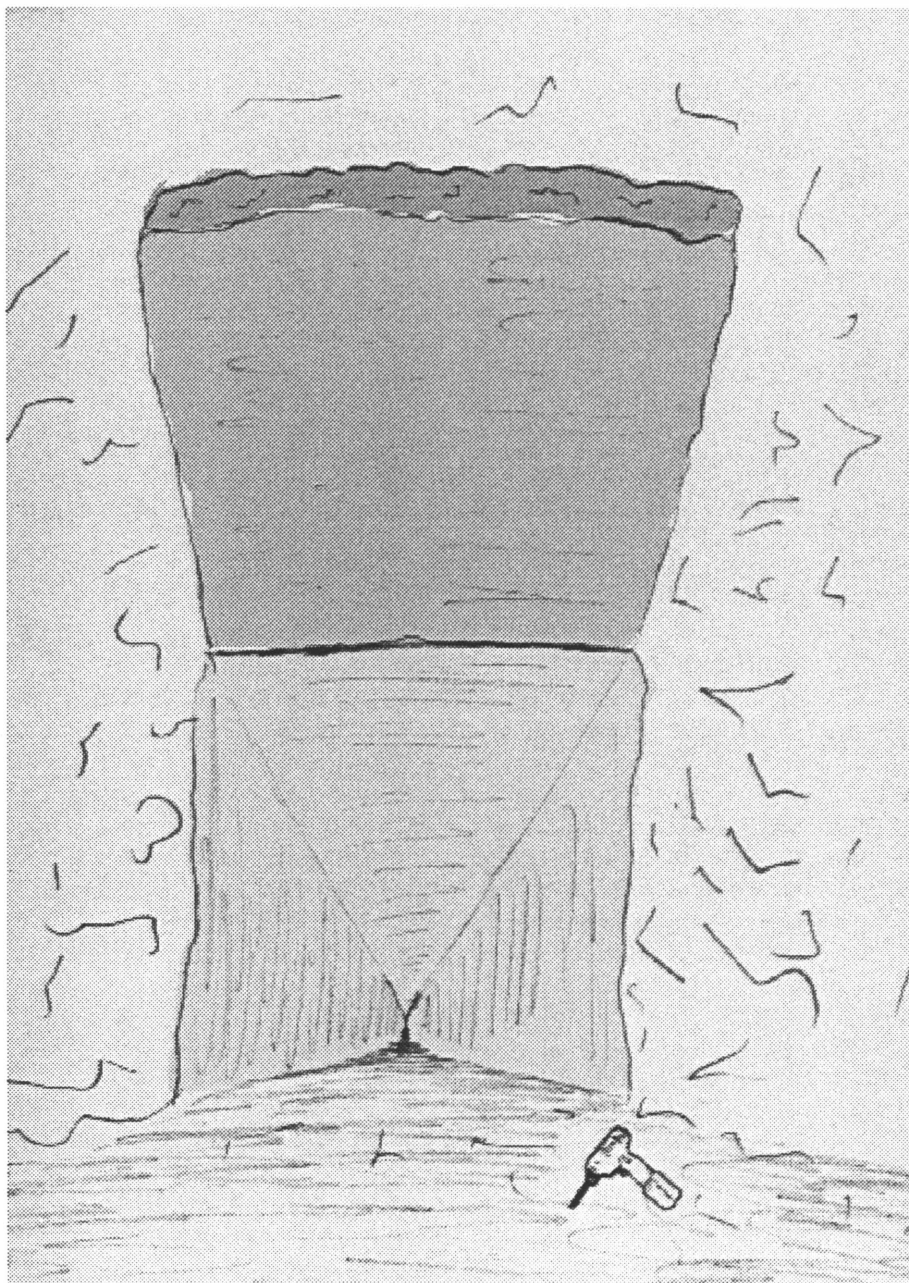
mörkrets inbrott. klockan var halv två på natten då vi åter närmade oss gruvan, nu från en annan väg. och så, vi kom förbi vakterna och nådde ingången till gruvan. Rick stannade kvar vid ingången medan jag och Don började gå ner i gruvan. Den tycktes vara i förvånande gott skick och visade inga tecken på förfall. Vi hade just avslutat en preliminär undersökning av gruvan när vi hörde en gäll röst någonstans långt inne i gruvan, någon som sa "kom"! Vi nästan frös fast där vi stod, men kom oss ändå för att gå i den riktning där vi tyckte rösten kom ifrån. Plötsligt hörde vi ljudet av att något sprang bortifrån oss. Vi såg ett ljus som flämtade till, fortsatte själva en bit och hörde återigen dom springande stegen. Vi hade nu kommit långt ned i gruvan och stegen upphörde plötsligt och istället skymtade vi ett svagt blått sken längre in i en gång. Efter detta hörde vi något som lät som en metalledör som sakta slogs igen. Vi sprang snabbt dit och kunde säkra området varifrån ljuset hade kommit. Vi kunde inte se något som helst spår efter någon dörr, men efter att ha knackat runt med en hammare så kunde vi identifiera ytor i bergväggen som lät ihåliga och metalliska.

Vi beslöt oss nu för att återvända följande natt. Vi gick nu ner alla tre och med oss hade vi en batteridrivnen slagborrmaskin. Vi började nu att sakta borra oss in i väggen och snart stötte vi på metall. Vi bytte nu till ett metallborr och fortsatte in i väggen. Efter ca en decimeter sjönk borren in i väggen, vi var igenom någonting! När vi drog ut borret såg vi att det kom ett blått ljus från hålet, samma blåa ljus vi sett natten innan. Plötsligt hördes ett svagt "hummande" och vi märkte hur en sektion av väggen började öppna sig för oss! Det är kanske onödigt att påpeka men vi var nästan paralyserade av upphetsning.

Vad som nu låg framför oss var en lång korridor från vars väggar tycktes självlysa i det blå ljuset. Efter att ha stått en stund och tittat in i denna blåskimrande korridor lyckades vi övervinna vår rädsla och

började gå in i gången. Vi tvingades gå framböjda för gången var bara ca. 1 1/2 m hög. Efter ca. 50 yards kom vi till en ny korridor som fortsatte åt vänster och efter att ha följt denna i ca. 100 yards kom vi fram till mynningen av en spiraltrappa. Trappan tycktes utan slut, men efter 20 min vandring kom vi slutligen till botten av schaktet. Ljuset hade gradvis blivit starkare under ned-

två ovala ingångar, vi tog ett snabb beslut och valde den högra gången. Denna gång var betydligt större än dom tidigare och väggarna som lyste med ett vitt sken, verkde vara gjorda av något slag av kristall. Vi följde nu denna gång som slingrade sig nedåt i en svag lutning. Vi kom till slut in i en större sal som verkade vara någon typ av laboratorium och växthus. I en sektion

gången och vi stod nu i en ny korridor som lyste med ett ljusgrönt sken. Efter att ha hämtat andan några ögonblick gick vi snabbt till ändan av gången som bara var ca. 30 m lång. I slutet på gången fanns

fanns rader av någon typ av exotisk växt och i en annan sektion fanns någon typ av utrustning för kemiska experiment. Längs väggarna fanns något som liknade rader av stor bildskärmar, visartavlor,

mätartavlor och andra elektroniska instrument. Vissa av skärmarna var åtmostone 3 m i sida. Mitt i lokalen fanns en mängd av gnistrande olikfärgade kristaller som verkade ha någon för oss okänd funktion. Övriga kammaren uppvisade diverse instrument som vi inte ens kunde gissa vad dom skulle vara bra för. I slutet av rummet fanns något som såg ut som en slags billift och uppe på denna ett diskusformat metalliskt objekt. Vi beslöt att ta en närmare titt. Den var helt cirkelrund, ca. 11 m i diameter och en dryg meter tjock. Plösligt kom Don på det! Det var ju ett flygande tefat! Vi höll båda med, vi hade verkligen sprungit på ett UFO! Rick klättrade upp på liften för kunna ta en närmare titt. Han knackade försiktigt med sin hammare på skrovet, och delar av det lät ihåligt. Plösligt, efter att ha råkat knacka på en speciell punkt var det som om en sektion av sidan plösligt dematerialiserades inför hans ögon och han blev så överaskad över detta att han höll på att ramla ner från liften. Vi kunde nu se en stor del av innanmätet och kunde konstatera att vi tittade in i en helt okänd teknik. En slutsats kunde vi i alla fall dra och det var att grejen förmodligen var fjärrstyrd eftersom det inte, vad vi kunde se, tycktes finnas plats för någon besättning. Rick hoppade ner från liften och vi fortsatte undersökningen av laboratoriet. Helt plösligt började nu liften att sänkas, samtidigt som ljuset i lokalen övergick från vit till en djupt rödaktig ton. I snabb följd tändes nu bildskärmar-na upp som satt ovanför oss men vi kunde inte förstå vad som visades på dessa. Nu hördes istället en röst som tycktes komma från dessa skärmar. Den sa " **Ni har varit väntade. Ni har varit observerade sedan ni först steg ner i gruvan. Ni blickar nu på den övre delen av vår värld. Ni är dom första av er ras som har getts detta privilegium. Låt det bli känt att vi inte vill er något ont. Vi har inget behov av någonting i er värld för vår egen existens. De hos er som försöker att göra sig till uttolkare av våra avsikter är inget annat än tarvliga bedragare**

av er civilisation. Låt det återigen bli sagt att vi inte vill människans något ont och vi vill bara få vara ifred på denna vår gemensamma planet. Vi kommer inte att blanda oss i era angelägenheter eller försöka skapa ordning hos er. Vår värld täcker stora delar av insidan på er planet och vi har funnits långt innan er historia började. Hade vi önskat att skada er så hade detta också vänt sig mot oss själva. Vi ber att få framföra en vänskaplig hälsning och hoppas att ert budskap ska vinna tilltro hos dom av er som finner det nödvändigt att beskympa sig om våra domäner."

Skärmen började nu att slockna, utan att vi hade fått se en klar bild av den "person" som hade talat till oss. Don hade på sitt antecknings

forts. på nästa sida

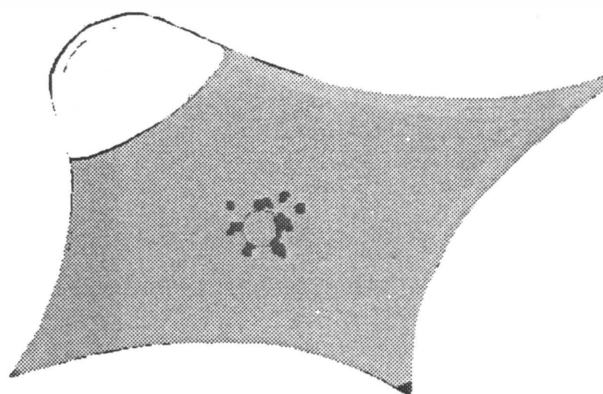
forts. från föregående sida....

block snabbt skrivit ned vad som hade sagts till oss. Det röda ljuset blev nu ännu mörkare och vi började känna oss dåsiga. Rick ropade att han håll på att somna in och började falla innan vi tog tag i honom. Sen började vi själva att somna. När vi kom till sans igen upptäckte vi att vi befann oss utanför ingången till gruvan. Våra personliga tillhörigheter fanns kvar, med all utrustning som bormaskin, hammare och geigermätare försvann. Efter att ha återvänt till "Staterna" fann Don att samtliga sidor i anteckningslocket var brända och förkolnade som om dom hade varit rostade i en ugn. Blockets omslag som var av plast var annars konstigt nog oskadat! Alla av oss hade armbandsur med självlysande siffror. Några veckor efter blev siffrorna inaktiva och lyste ej längre i mörker!"

Så långt Commander X i UFO-Universe!

Anders Persson

Kan UFO se ut som Vanliga flygplan?

Teckning
av föremålet efter
beskrivning
från vittnena

Det har efter mera undersökningar om det sk. Kode fallet, som vi skrev om i förra numret, framkommit detaljer som gör att man med viss rätt kan ställa sig denna fråga.

Kodefallet handlade ju om en observation gjord av två människor av ett flygande objekt med lindrigt sagt ovanliga egenskaper och attribut, alltihop sett på mycket nära håll. Det började med att killen ringde mig en kväll och sa att han hade en upplevelse, som visserligen var några år gammal, men som han ändå tyckte att vi borde få kännedom om. Jag fick story:n och tyckte att den lät klart intressant, det är få fall med så mycket detaljer, frågan var bara om den var sann. Killen berättade att han inte var ensam om observationen utan hade sin dåvarande flickvän med sig. Nu var frågan, kunde man få tag på henne och framför allt kunde hon bekräfta något av det han berättat? Det hade nu gått några år sedan dom hade haft kontakt med varandra och han hade inte hennes nuvarande telefonnummer. Däremot hit-

tade han numret till flickans föräldrar och via dessa fick jag tag i flickans telefonnummer och kunde ringa upp. Jag förväntade mig egentligen inte så mycket, förmodligen skulle hon uppge att dom kanske hade sett nåt ljus på himmeln, men inte mer. Men så blev det inte. Efter att ha presenterat mig bad jag så om historien och den kom och den var, på små detaljer när, helt identisk med mannens. Tilläggas kan (och detta är naturligtvis en subjektiv bedömning, men ändå) att både kvinnan och mannen gav ett mycket trovärdigt intryck både i telefon och vid senare besök. Kvinnans mamma har också kunnat bekräfta att historien berättades för henne vid den aktuella tidpunkten. Här följer så story:n igen, nu med fler detaljer.

Det var natten den 4 aug. 1990 kl. var kring 02.30 och två ungdomar hade tillsammans med sin hund tagit en promenad ner till en närbelägen liten sjö. Strax innan dom kom fram fick mannen se ett ljussken en bit bort mellan träden. Visserligen ligger det en del hus runt i

kring, men det såg ändå inte ut att kunna komma från någon av dessa. Han blev nyfiken och funderade ett ögonblick på att gå dit, men fick en slags olustkänsla och beslutade sig för att istället vika av ut mot sjön.

Mannen och kvinnan hade bara hunnit sitta en kort stund när kvinnan fick se ett ljussken inifrån skogen. Mannen gjordes uppmärksam på detta och kunde konstatera att ljuset kom från samma ställe där det tidigare ljuset sågs. Ljusskenet steg sakta uppåt och befann sig snart ovanför trädtopparna. Dom kunde nu iakttä ett föremål något större än ett viggenplan (mannens bedömning) och som hade formen av en "Rocka" (se teckning). Ljuset kom från ett område runt "nosen" på föremålet och sken så starkt att det lämnade tydliga skuggor på marken. Föremålet började sakta att röra sig över dom och höjden bedömdes till mellan 30 och 40 meter eller strax ovan trädtopparna. Mannen som insåg "kalibern" av det dom såg, sa nu till kvinnan att dom skulle försöka att koncentrera sig på att memorera så

mycket detaljer som möjligt. Ytan såg ut att vara "metallisk" eller silverfärgad. I ändan på varje "vingspets" fanns något som såg ut som positionsljus ett rött och ett vitt och mannen hävdade att dom blinkade.

Mitt under farkosten fanns något som mannen beskriver som en rund ventil och ur denna puffade det med jämna mellanrum ut något som kan liknas vid små rökpuffar.

Förutom detta puffande, som kvinnan liknade vid ljudet av en gammal fiskebåt och mannen vid ett ånglok, hördes endast ett susande eller vinande ljud. Mannen gjorde ett tillägg och det var en liknelse med en stor amerikansk V8-motor, den låter kanske inte så mycket men man kan ändå förnimma en väldig kraft.

Föremålet inledde nu en skarp högersväng och försvann under mycket kraftig acceleration västerut. Under accelerationen kunde det höras ett brummande ljud och efter att föremålet försvunnit bortom trädtopparna sågs ett starkt ljus lysa upp horisonten ackompanjerat av ett starkt muller lik-

nande en ljudbang. Kvinnan hävdar att hon nu såg ett grönaktigt lysande klot sakta dala ner bakom skogen i samma riktning som föremålet försvann. Hela observations-tiden bedömer mannen till ca. 20-25 sekunder. Tilläggas kan att platsen där föremålet synbarligen lyfte ifrån, är ett gammalt gravfält från 400 talet.

Vad kan man nu dra för slutsats om detta? ja, om man nu förutsätter att personerna ifråga inte har "kokat" ihop hela historien från början till slut så är det naturligtvis så att det är oerhört svårt att inordna det som sett i något som vi känner till ska finnas. Om vi nu gör ett antagande om att dom har sett det som säger sig ha sett, så är det helt klart så att det existerar flygande maskiner med

framdrivningsteknik o.dyl. som skiljer sig dramatiskt från den befintliga teknik som vi officiellt har. Frågan är ju också i så fall, om det är rimligt att tro att vi "själva" i hemlighet kan ha utvecklat en dylik teknik och att detta i så fall skulle vara någon slags experimentplan som är ute och testflyger. Alternativet är ju

att grejen inte är gjord av oss utan representerar teknik från någon som besöker oss. Oavsett ursprung så tycker jag att det är intressant att konstatera att trots synbarligen helt annan framdrivningsteknik så är den utseendemässigt ganska lik ett vanligt flygplan med vingar och nosparti. Faktiskt tycks den till och med ha blinkande positionsljus! Kanske kan den, på lite håll, tas för ett helt vanligt flygplan, eventuellt med landningsljuset tänt. Slutsatsen skulle bli att om vittnesmålet i det här fallet är korrekt i sin helhet, så är det definitivt obegåvat att automatiskt dra slutsatsen att allt som flyger i luften, och som ser ut som vanliga flygplan, också är det.

Anders Persson

PS.

Vi har efter dörrknackning i området av ett 15-tal hushåll och genomgång av i princip alla tidningar som ges ut i området, inte kunnat få någon mer bekräftelse på det inträffade. Gravfältet visade heller inga synbarliga spår i vegetation o.dyl. som vi kunde se.

Ni glömmar väl ej

Att skicka in enkäten som vi sände med i förra numret ?

Svaret skickar ni i så fall till: Jonas Liljegen

Gnejsvägen 7

437 32 Lindome

Senaste nytt om Roswell...igen

I senaste numret av den brittiska tidskriften UFO-Magasin (mar/apr) förekommer en minst sagt anmärkningsvärd artikel om den på senare tid så uppmärksammade Roswell kraschen. Jag anser att artikeln är värd att återges i sin helhet då den väcker vissa intressanta frågor. Här följer en fri översättning.

"Uppgifter har framkommit kring gamla filmupptagningar som sågs visa Amerikanska militärmyndigheter i färd med att obducera en död utomjording. Reg Presley och Buster Taylor framträdde nyligen i programmet "Good Morning Television" där de gav knapphändiga uppgifter om upptäckten. En del sekvenser ur dessa 40-tals filmer kopierades tydligen av en fotograf anställd vid US Air force och har funnits i hemligt förvar tills nu. Enligt vår källa utgör de kopierade sekvenserna flera rullar film som påstås skildra UFO-nedslagsplatser och vrak. Ännu intressantare är dock obduktionen av åtminstone två humanoider ca. 165 resp. 105 cm långa.

En scen visar två kirurger som avlägsnar tunna hudremсор från den längre humanoiden som har stort ovalt huvud och svarta ovala ögon. Tillsammans med andra hudremсор placeras dessa i en sluten glasbehållare. I bakgrunden skymtar en beväpnad vaktpost iförd skyddsoverall.

Den kala och dystra miljön liknar ett fältsjukhus upplyst av fotogenlampor. Den 76-årige arméveteranen mötte en Brittisk TV-producent som sökte material. Man har sagt oss att den gamle mannen som förstod betydelsen av filmen nu insåg sin kanske sista chans att dra nytta av den och ingick en överenskommelse som skulle göra honom ekonomiskt oberoende på äldre dar.

Vi erfar att mer än hundra minuter film existerar och att förhandlingar redan inletts om att frisläppa betydelsefulla avsnitt inom en snar framtid. Man har sagt oss att sexsiffriga belopp (i pund) figurerar. Detta har nu blivit en kamp mellan Brittiska, Amerikanska och Japan-ska TV-bolag om den exklusiva visningsrätten. Det är troligt att en del av denna dokumentation behandlar Roswell-kraschen som skall ha ägt rum 1947. Mest anmärkningsvärt av allt är kanske att dåvarande presidenten Harry S. Truman kan kännas igen vandrande omkring bland vrakdelar vid en nedslagsplats som skulle kunna vara Roswell eller Corona i New Mexico.

UFO-Magasin gör nu seriösa försök att kontrollera omständigheterna kring detta, och Anthony Dodd har en förtrolig kontakt med den Brittiske TV-producenten och andra huvudpersoner."

Sensationella uppgifter för att uttrycka sig milt! Om berättelsen är sann och filmerna äkta skulle det ju innebära det slutliga beviset på utomjordiskt liv. Tyvärr finner jag det inte speciellt trovärdigt. skulle man överhuvudtaget filma dessa saker och därmed riskera en spridning? Skulle verkligen Harry Truman låta sig filmas i dessa sammanhang? Hur kunde man i så fall lämnat filmen i händerna på en ung (då 28 år) obehövad fotograf med kopieringsmöjligheter och tid att kopiera 100 min film för att därefter låta honom promenera ut ur området okontrollerad??

Varför betala sexsiffriga belopp (för en möjlig bluff) när man betalar åttasiffriga för visningsrätten till t.ex. OS??

Är inte detta en större sensation än olympiska spel?

En betydligt troligare förklaring är nog den att smarta filmmakare och dollarhungeriga marknadsförare ligger bakom en del av den uppmärksamhet som Roswell så lämpligt fått nu när två filmer om händelsen snart går upp på biograferna. Det skulle inte förvåna mig om tidernas UFO-våg kulminerar strax innan deras premiärvisning. Det förvånar mig inte heller att artikeln är illustrerad med en bild ur "Roswell-the Movie; starring Martin Sheen"

Men jag hoppas givetvis att jag har fel!

Pierre Gustavsson

Sista skvallret.....

På en inofficiell sammankomst, den 5 maj, visades valda delar av filmen på ett museum i London. På plats var ett massmedia uppbåd plus valda delar ur UFO-världens kändisar, inalles ca. 100 pers. Via internet har vi fått fårska kommentarer kring visningen och här följer några ord om detta från personer som var med.

Först Collin Andrews, UK:

"Filmen visar två personer i vita överdragskläder och med visir

framför ögonen som utför en obduktion av en människoliknande kropp. Kroppen uppges ha fem fingrar plus en tumme, stor mage och korta ben. Huvudet är format något annorlunda med större bakparti. Öronen sitter lägre och i linje med munnen. Näsan är mycket liten, likaså munnen. Ögonen är mörka och betydligt större än våra. Man får nu se kirurgerna dra ett snitt från halsen och ned till vaginan och sedan plocka ut organ

efter organ. Man fortsätter med skallen som man öppnar för att därefter ta ur hjärnan. Dom stora svarta ögonen visar sig bestå av en slags yttre mörk skyddslins och under dessa fann man helt "vanliga" vita ögonlobber. Det var som om man hade passerat in en kontaktlins i ögat. Jag tycker sammanfattningsvis att både kroppen och procedurerna verkade mycket verklighetstroget och svårt att fejka. Men och andra sidan, vad vet man forts. på nästa sida.

Martebo - ett ljusfenomen.

Fråga: Vad får en ufolog att spendera en vecka på Gotland i nollgradigt vinterväder i början av april? Ja, inte är det cykelsemester, inte är det för att räkna stenar i Visbys ringmur och inte är det för att plocka fridlysta blommor.

Nej, man är givetvis där för att undersöka mysterier, vad trodde ni.

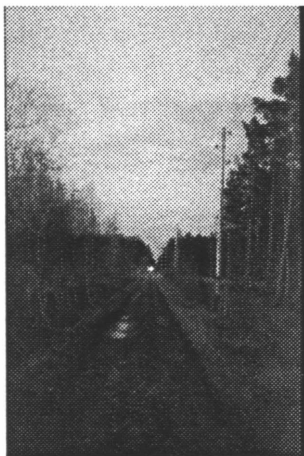
I klartext handlade det om ett slags ljusfenomen som folk hade upplevt ända sedan seklet var ungt.

Vadå för ljusfenomen? Jo, det påstås att det på ett ställe (och det är just bara där), då och då kan ses ljus av så att säga okänt ursprung. Vad man såg var ett vitt ljus (i storlek av ett lyktljus på lite håll) i förlängningen av en mindre väg. Faktum var att ljuset sågs så ofta, och av så många, att det definitivt ansågs vara mödan värt att åka dit för att undersöka det på plats. Det hade därför organiserats en större sammandragning av folk från olika delar av landet för att under ett par veckors tid se om man eventuellt skulle kunna skingra något av mystikens dimmor.

Kl. 7.30 steg jag på X2000 på Göteborgs Central för färd till Stockholm. Byte där till Pendel mot Nynäshamn. Givetvis var jag, som en vana trogen, sent ute och anlände till Nynäshamn först 10 min efter båtens avgångstid. Rusade iväg i hopp om att förtöjningsstrosarna hade trasslat ihop sig med påföljande försening. Kom fram med andan i halsen och blev snart varse att jag inte hade behövt göra mig nån som helst brådska. Båten hade nämligen inte ens anlänt från Gotland, och skulle inte göra det på dom närmaste två timmarna! Orsaken var storm där båten var tvungen att gå på halvfart. Nåväl båten kom till slut och jag hade då hunnit att bekanta mig med ett par andra som skulle sluta upp i projektet. Överresan blev lugn, vi surfade i medvind och var i Visby ca. en timme tidigare än

beräknat. Ingalill Wallin, som var projektledare, mötte med bil och körde oss till inkvarteringen som bestod av en större villa. Villan som hyrdes ut av en äldre herre, låg bara 3-4 km från martebodyren där vi skulle spendera dom närmaste nätterna. Efter installation och hälsande på övriga medlemmar fick vi nyanlända (dom flesta övriga hade redan varit där en vecka) en kort genomgång av dom förutsättningar som gällde.

Vi ska åka ut i skymningen, vi är ca. 10 personer, vi har tillgång till 4 bilar och uppgiften är att besätta en del av vägsträckan med 3 posteringar. Vi har tillgång till videokameror,

stillbildskameror, kikare, nattdito samt ett antal komradioapparater.

Några i gruppen har tidigare ägnat stor tid och möda åt att ta fram så mycket material som möjligt. Vi hade därför ganska bra "kläm" på hur fenomenet uppförde sig och sammanfattar jag mina intryck så blir det följande:

Det är låst till denna spikraka väg och har setts sen början av 30-talet. Det är synligt först efter mörkrets inbrott. Har ibland setts av flera personer vid samma tillfälle. Har i stort sett alltid setts från en punkt på vägen mot en annan punkt en bra bit bort på samma väg. Ljuset har aldrig setts stiga verti-

kalt, utan håller sig längs marken. Ljuset har nästan alltid kommit från västra ändan av vägen och rört sig mot iakttagaren. Ljuset har aldrig passerat förbi någon iakttagare. Ljuset har aldrig setts mellan två personer och till sist, ljuset är på beskrivning att döma påtagligt likt ett billjus till sin karaktär.

Kvällarna gick och snart hade veckan som vi skulle vara där gått till ända. Nå, hade vi nu fått se något ljus? Jodå, ljus såg vi varje kväll det var bara det att ljusen i samtliga fall kom från bilar som befann sig en till två km längre bort på samma väg. Eftersom biltrafiken aldrig fortsatte in på "våran" vägsträcka utan vek av långt innan, fick vi naturligtvis aldrig ljuset inpå oss utan såg det bara på håll.

Den isande frågan man ställer sig efter detta är: Kan det vara så att folk i trakten i årtionden har tagit miste på lyktljus från bilar och annat som rört sig längs vägen ifråga och mystiska, nästan spöklika, ljusfenomen?

Om jag skall sammanfatta alla mina intryck jag fick under veckan på Gotland och därtill lägga tidigare erfarenheter av folks förmåga till misstolkning, så blir svaret (och det är inte särskilt roligt att behöva säga det) ett definitivt ja. Så anser jag att det kan vara.

Jag skulle vilja säga som så att ingenting av det jag har hört om fenomenet, inklusive berättelser av vittnen som bött på platsen ända sedan dom var små, får mig att behöva ta till något sk. "oförklarligt fenomen" för att förklara dess ursprung. Det är naturligtvis trist, och det ur mer än en synvinkel, om det skulle vara så och jag avslutar därför med att säga att jag håller en liten dörr öppen för att det ända kan vara "något", men den dörren är förvisso mycket liten.

Anders Persson

forts. av Roswell...

om vad som är möjligt med dagens teknik.

När filmen var slut, tändes ljuset och vi blev alla ombedda att gå ut ur lokalen. Inga frågor fick ställas, vilket ansågs något märkligt. En Steven Kaeser säger följande apropå rykten om att Amerikanska myndigheter har lagt ett bud om 1.8 milj. dollar på filmen:

"Om filmen verkligen är äkta, och myndigheterna ville ha den, så

hade dom också sett till att dom haft den idag. Min åsikt är annars att det finns en gräns för hur mycket som kan fejkas, och att det vi ser i alla fall antagligen är en riktig autentisk obduktion."

KD Randle refererar till en Kent Jeffery, när han skriver följande: Jeffery hade gärna sett att filmen var autentisk eftersom det skulle göra gott för hela arbetet med händelsen som sådan. Men efter att ha sett filmen var han 100% överty-

gad om den var en fejk. Han sa att kroppen påtagligt liknade en "förklädd" människa och att kirurgerna visade påtaglig osäkerhet i sitt uppträdande samt att man inte fick tillfälle att ställa några som helst frågor efter "förelisningen." UFO-sverige skall förhoppningsvis få en kopia och om inte annat så är det tänkt att Claes Axstål skall åka över till England i sommar för att se filmen "på plats".

Anders Persson

The Lubbock Lights

Sedan början av 1983 har människor i Hudson Valley, New York och i närheten av Connecticut sett något väldigt konstigt på natthimlen.

Ufot har beskrivits som större än en fotbollsplan med mångfärgade blinkande lampor. Föremålet tycks ha varit bumerangformat men ibland har det även sett cirkelformat ut.

De flesta vittnena säger att föremålet har varit av ett väldigt mörkt grått material.

Föremålet har setts av minst fem tusen vittnen som inkluderar poliser och forskare. Alla påstår att detta var något dom aldrig sett förut och inte kunde identifiera.

Här följer några vittnesmål:

“Jag såg alla dom här lamporna uppenbara sig och jag blev förvånad över att det inte hördes något ljud från föremålet. Jag uppfattade den som bumerangformad. Jag såg att den hade röda, gröna och blå lampor med långt avstånd till varandra och att de vita lamporna satt tätt.”

“Det var ungefär tjugo lampor. Föremålet passerade nästan ovanför min bil och när jag tittade upp såg jag en mörk massa mot den ljusare natthimlen.

Jag uppskattar dess storlek till ett stort flygplan, men formen var konstig. Det såg ut som en flygande vinge.

Föremålet fortsatte sedan att röra sig mot söder. Det stoppade cirka 15 sekunder och sedan fortsatte den att röra sig bortåt mot sydväst.”

Foton har tagits av föremålet och har granskats av flygvapnet som inte hittat något bevis på att foton skulle vara falska.

Här är alltså ett fall med massor av vittnen och fotografier som inte anses vara fejkade. Detta borde vara något som skeptiker alltid frågar efter, men ändå verkar det inte vara någon som bryr sig. Hur kan detta komma sig? En del tror att detta är en påhitad grej för att locka turister.

Linda Alexborn

Källa: The Lubbock Lights, James Easton, Internet.

UFO rapporterat av pilot

En pilot i North Bay, Ottawa har rapporterat ett ufo när han var uppe och flög.

Detta skedde i februari 1994.

Han rapporterade först ett flygplan en bit bort under hans ena vinge.

Efter ett tag rapporterade han att det inte var ett flygplan utan något klotformat, brunt och orangefärgat med mörkare fläckar i centrum.

Föremålet flög nu strax brevid honom. Piloten ändrade kurs och det gjorde även objektet. Piloten ändrade tillbaka till sin ursprungliga kurs och objektet följde efter igen. Piloten kände sig jagad. Efter ett tag höll objektet igen och dök ner till marken. Piloten rapporterade att objektet inte längre var synligt. Han uppger att om han ser det igen ska han rapportera det, men han vill inte se det igen. Piloten var mycket skakad.

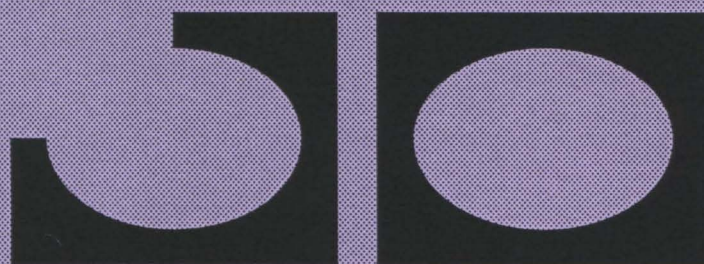
Tyvärr var han ensam och inga andra vittnen finns.

Piloten vill inte att hans namn skall uppges, för han vill inte bli kontaktad. Fallet tycks inte blivit rapporterat till myndigheterna, men ett meddelande blev sänt till Nrcott Ottawa Herzberg Inst of Astrophysics.

Linda Alexborn

Källa: Mike McLarty, FreeNet, 6 Maj 1995

Vi hjälpte redaktionen med kopiering

JAN OLSSON REKLAM

Sättning • Original • Trycksaksproduktion

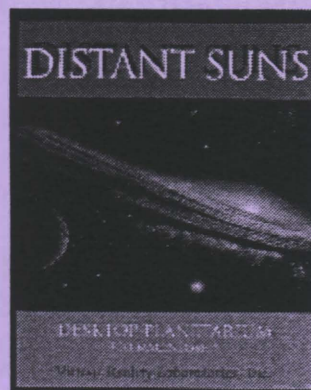
Eriksberg – Sörhallen
Sörhallstorget 10, 417 63 Göteborg
Tel. 031-23 43 83 • Fax 031-22 62 76

Distant Suns

För Macintosh eller IBM-PC Windows. Diskett eller CD-ROM!

Distant Suns är ett rosat planetarieprogram från Virtual Reality Laboratories i USA. CD ROM-versionen hamnade på Billboards Top-10 lista över bästa CD-ROM-program 1993! Distant Suns visar stjärnhimlen från vilken plats som helst på jorden, mellan åren 4713 f.Kr. till 10000 e.Kr. Bland de många egenskaperna i programmet finns: "Spaceship Mode" där du observerar solsystemet utifrån; Efemerid-kalkylator; Månkarta; Månfasguide mm. Diskettversion Windows: 9100 stjärnor, 450 galaxer, nebulosor och stjärnhopar, 200 fotografier. Best.nr. DPDSWIN Pris: 625:-. CD-ROM-version Windows: + 1500 fotografier. Best.nr. DPDSPCCD. Intropris: 1.150:- (1.450:-).

Windows-versionerna kräver: Windows 3.1 eller högre, 386 eller större processor, VGA/SVGA, 2MB RAM och hårddisk. Rek: SVGA och Matematikprocessor. Diskettversion MAC: 10.000 stjärnor, 2000 galaxer, nebulosor och stjärnhopar. 24 stora fotografier. Best.nr. DPDSMAC. Pris: 975:-. CD ROM-version MAC: Hubble Guide Star Catalog (16 miljoner stjärnor), NASA Skymap Catalog (255 stjärnor), musik och över 1500 fotografier. Best.nr. DPDSMACCD. Pris: 1.500:-. MAC-versionerna kräver: System 6.0.2 eller högre, 2MB RAM. Rek: MAC II serie, färgskärm, 68020 eller bättre processor, matteprocessor.

Mars Explorer

En resa i Mars' fantastiska berglandskap. För IBM PC. CD-ROM!

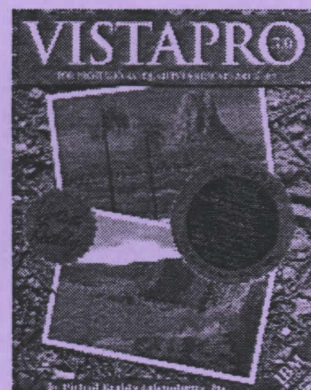
Utforska uråldriga öknar som härjats av meteoriter, vindpinade dalar och dammiga kanaler på denna fascinerande planet. Över 200MB med data. Mars Explorer har utnyttjat de fotografier som togs av de amerikanska Vikingsonderna; och resultatet är ett program där du kan "resa omkring" på planeten. Innehåller låg- och högupplösta fotografier av Mars' yta, mellan 50 grader syd och 52 grader nord. När du närmar dig ett område du vill undersöka närmare, zoomar du t.ex. in ett berg eller en krater. Genom musklickningar kommer namnen på de större formationerna automatiskt fram. Spara ett landskap i PCX-format. Krav: 386 el högre, VGA, 4MB RAM, Microsoft kompatibel mus och drivrutin, CD ROM-läsare. Körs direkt från CD. Best.nr. DPMEPCCD. Pris: 675:-

Vista Pro

VIRTUELL VERKLIGHET I DIN DATOR

Virtual Reality Laboratories' absolut 'tyngsta' program heter Vista Pro, och med det programmet kan du förändra världen. Från satellitdata (U.S. Geological Survey) skapar du 3-dimensionella landskap i din dator. I diskettversionen ingår 19 landskap att experimentera med. I CD-versionen ytterligare landskap. Undersök Pyramiderna i Egypten, Grand Canyon, Kalifornien eller området kring Olympus Mons på Mars. Diskettversionen: Best.nr. DPVPPC Intro.pris: 895:- (1095:-). CD ROM-version: Innehåller förutom mängder av extra landskap: VistaMorph (värd 625:-) med vilken du "morphar" landskapen — skapar växande träd, moln som rör sig osv; samt Make Path Flight Director (värd 625:-), med vilken du skapar en flygresa genom ditt virtuella landskap. Best.nr. DPVPPCCD. Pris: endast 1550:-. Systemkrav: 386 eller högre processor, VGA eller SVGA (VESA kompatibel) grafikort, 4MB RAM (ju större landskap desto mer RAM är lämpligt), DOS 3.0 eller högre, Microsoft-kompatibel mus och drivrutin. 3MB hårddisk för diskettversion. För CD-version 3-7 MB Hårddisk (valfritt — kan köras helt från CD).

Astromedia AB • Box 7170 • 402 33 Göteborg

Tel: 031-694500 • Fax: 031-694508 • BBS: 031-693280